

Sygn. akt III AUa 504/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 sierpnia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach

Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Jolanta Pietrzak
Sędziowie	SSA Wojciech Bzibziak SA Marek Żurecki
Protokolant	Elżbieta Szewczyk

po rozpoznaniu w dniu 18 sierpnia 2016r. w Katowicach

sprawy z odwołania W. R. (W. R.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o emeryturę pomostową

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach Ośrodka Zamiejscowego w Rybniku

z dnia 9 września 2013r. sygn. akt IX U 291/13

1. zmienia zaskarżony wyrok i oddala odwołanie;

2. zasądza od ubezpieczonego W. R. na rzecz organu rentowego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.

/-/ SSA W.Bzibziak /-/ SSA J.Pietrzak /-/ SSA M.Żurecki

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 504/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 stycznia 2013 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu W. R. prawa do emerytury pomostowej. Organ rentowy powołał się na przepis art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych podnosząc,

że ubezpieczony nie udokumentował okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszącego co najmniej 15 lat, przed dniem 1 stycznia 1999 r. nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub pracy w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 wskazanej ustawy lub art. 32 i 33 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Odwołanie od decyzji wniósł ubezpieczony domagając się jej zmiany przez przyznanie prawa do emerytury pomostowej po uprzednim zaliczeniu do pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) S.A. z siedzibą w B. na stanowisku spawacza gazowego i elektrycznego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Wyrokiem z dnia 9 września 2013 r. Sąd Okręgowy w Gliwicach w pkt 1 zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury pomostowej począwszy od dnia 7 września 2013 r., w pkt 2 zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 60,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd I instancji ustalił, że ubezpieczony podjął zatrudnienie w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od dnia 1 września 1982 r. na stanowisku ślusarza remontowego. W styczniu 1986 r. ubezpieczony został skierowany na kurs spawalniczy i od dnia 24 czerwca 1986 r. uzyskał uprawnienia spawacza gazowego i elektrycznego. Od tego dnia pracował w tym przedsiębiorstwie wyłącznie w charakterze spawacza w Oddziale w W., a ostatnie dwa lata zatrudnienia, które trwało do dnia 30 września 2003 r. był przeniesiony do Oddziału w K. na D.. Ubezpieczony przede wszystkim spawał konstrukcje stalowe do szybów, które stanowiły 90% wszystkich prac, reszta to były drobne spawania. Ubezpieczony taką pracę wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy od godziny 6.00 do 14.00, a w późniejszym okresie w Oddziale w K. od godziny 7.00 do 15.00. Dalej Sąd Okręgowy ustalił, iż ubezpieczony w dwóch ostatnich latach zajmował się spawaniem głównie rurociągów. Było to spawanie specjalistyczne, ponieważ ciśnienie w rurociągach przekraczało 100 atmosfer. Spawy przechodziły specjalne prześwietlenie. Ubezpieczony posiadał wszystkie niezbędne uprawnienia do wykonywania powyższej pracy. W okresie zatrudnienia otrzymywał dodatek za pracę w warunkach szkodliwych. W całym okresie zatrudnienia w przedsiębiorstwie nie wykonywał pracy na innym stanowisku. Nie posiadał uprawnień do pracy na stanowisku elektryka. Stanowisko to nigdy nie było łączone ze stanowiskiem spawacza. W dniu 6 września 2013 r. rozwiązał stosunek pracy z Przedsiębiorstwem (...) w J., gdzie również do dnia 13 października 2011 r. był zatrudniony jako spawacz gazowy i elektryczny.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał, iż odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie. W ocenie Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe w sprawie pozwalało jednoznacznie stwierdzić, że ubezpieczony w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od dnia 25 czerwca 1986 r. do dnia 30 września 2003 r. pracując na stanowisku spawacza gazowego i elektrycznego wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę w szczególnych warunkach, o której mowa w wykazie A Dział V poz. 4 oraz Dział XIV poz. 12 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Apelację od wyroku wniósł organ rentowy zaskarżając go w całości. Zarzucił naruszenie art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie wyrażające się w twierdzeniu, iż ubezpieczony spełnia określone w tym przepisie warunki nabycia prawa do emerytury pomostowej

w szczególności, że po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy. Powołując się na wskazane zarzuty organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania ewentualnie o uchYLENIE zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu.

Uzasadniając zajęte stanowisko organ rentowy podniósł, iż z rozstrzygnięcia Sądu I instancji wynika, że wystarczające do przyznania ubezpieczonemu prawa do emerytury pomostowej jest legitymowanie się przezeń 15-letnim stażem pracy wymienionej w wykazie A rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. Niezależnie od tego, iż organ rentowy uważał, że do dnia 1 stycznia 1999 r. ubezpieczony nie legitymuje się wymaganym 15-letnim stażem pracy w szczególnych warunkach, to ważne jest, iż Sąd Okręgowy w ogóle nie wskazał jaki rodzaj pracy w szczególnych warunkach wymienionej w załączniku 1 albo 2 do ustawy

o emeryturach pomostowych był wykonywany przez ubezpieczonego po dniu 31 grudnia 2008r. Tym samym zdaniem organu rentowego nie wykazano by został spełniony jeden

z podstawowych warunków nabycia prawa do emerytury pomostowej określonych w art. 4 ustawy. Zdaniem organu rentowego warunkiem skutecznego ubiegania się o emeryturę pomostową w świetle wykładni językowej art. 4 i 49 jest legitymowanie się określonym stażem pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze oraz kontynuowanie pracy w tych warunkach po wejściu w życie ustawy, a więc po 1 stycznia 2009 r.

W przypadku gdy osoba ubiegająca się o to świadczenie nie kontynuuje pracy

w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze może nabyć prawo do „nowego” świadczenia jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy można kwalifikować jako prace w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze w rozumieniu dziś obowiązujących przepisów.

Wyrokiem z dnia 28 stycznia 2015 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację organu rentowego od powyższego wyroku podnosząc w motywach tego rozstrzygnięcia, że nie budzą wątpliwości dotychczasowe ustalenia Sądu Okręgowego, który stwierdził, iż ubezpieczony spełnia wszystkie niezbędne przesłanki prawa do świadczenia, gdyż przy zaliczeniu okresu spornego posiada wymagany do przyznania świadczenia 15-letni okres pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach. Słusznym było bowiem zaliczenie przez Sąd I instancji okresu zatrudnienia ubezpieczonego w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od dnia 25 czerwca 1986 r. do dnia 30 września 2003 r. pracującego wówczas na stanowisku spawacza gazowego i elektrycznego, jako pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach, o której mowa w wykazie A Dział V poz. 4 oraz Dział XIV poz. 12 stanowiącym załącznik

do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Nadto Sąd Apelacyjny uzupełnił postępowanie dowodowe i dopuścił dowód z zeznań świadków M. B. i B. K., a na podstawie ich zeznań ustalił, że po dniu

1 stycznia 2009 r. ubezpieczony świadczył pracę, o której mowa w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z dnia 31 grudnia 2008 r.

nr 237 poz. 1656 ze zm.) - poz. 28 prace bezpośrednio przy spawaniu łukowym lub cięciu termicznym w pomieszczeniach o bardzo małej kubaturze z utrudnioną wentylacją.

Ten rodzaj zatrudnienia ubezpieczonego został potwierdzony w świadectwie pracy z dnia 16 października 2011 r. wystawionym przez Przedsiębiorstwo (...)

Sp. z o.o. w J.. W świadectwie tym potwierdzono, iż w okresie od dnia

11 listopada 2009 r. do dnia 15 listopada 2009 r. oraz od dnia 28 listopada 2009 r. do dnia

30 listopada 2009 r. ubezpieczony był zatrudniony jako spawacz pod ziemią.

Skargę kasacyjną od tego wyroku wywiódł organ rentowy zarzucając naruszenie prawa materialnego, tj. art. 4 pkt 6 w związku z art. 3 ust. 1 i 4 ustawy o emeryturach pomostowych, przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie wyrażające się

w twierdzeniu, że wnioskodawca spełnia określone w art. 4 warunki do nabycia świadczenia, mimo, że z okoliczności sprawy wynika, iż po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 powołanej ustawy; naruszenie przepisów postępowania w stopniu mogącym mieć istotny wpływ na wynik sprawy, a to art. 382 oraz art. 316 § 1 w związku z art. 391 § 1 k.p.c., przez wydanie wyroku z pominięciem zgromadzonego materiału dowodowego, prowadzące do uznania spełnienia przez wnioskodawcę warunków nabycia emerytury pomostowej.

Skarżący domagał się uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi drugiej instancji celem ponownego rozpoznania oraz zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.

Wyrokiem z dnia 19.01.2016 r. Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania i orzeczenia o kosztach postępowania kasacyjnego.

W uzasadnieniu tego wyroku Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że przy nabywaniu prawa do emerytury pomostowej na podstawie art. 4 ustawy uwzględnieniu podlegają przypadające przed dniem 1 stycznia 2009 r. okresy pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 32 i art. 33 ustawy emerytalnej, jednakże dotyczy to wyłącznie sytuacji spełnienia przez ubezpieczonego wszystkich pozostałych przesłanek określonych w art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych. Inaczej rzecz ujmując, osobom wykonującym przed dniem wejścia w życie tej ustawy prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych lub art. 32 i art. 33 ustawy emerytalnej), uwzględnia się do dnia 1 stycznia 2009 r. okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów rozporządzenia z 1983 r., pod warunkiem, że wykonywały po dniu 31 grudnia 2008 r. pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Możliwość ta jest natomiast wyłączona w stosunku do osób, które takiej pracy po wskazanej dacie nie wykonywały, a w rezultacie nie spełniają warunku określonego w art. 4 pkt 6 tej ustawy.

Nadto Sąd Najwyższy zaznaczył, że w rozpoznawanej sprawie uszło uwadze Sądu odwoławczego, że w myśl art. 3 ust. 4 tej ustawy, dodatkowym wymaganiam pozwalającym na uznanie wykonywania przez pracownika prac, o których mowa w art. 3 ust. 1, jest ich wykonywanie w pełnym wymiarze czasu pracy. Wymaganie to jest związane z czasem narażenia pracownika na wpływ czynników ryzyka wymienionych w tym ostatnim przepisie. Tymczasem Sąd II instancji dotychczas nie rozważał spełnienia tego warunku przez wnioskodawcę, a w konsekwencji w ustaleniach stanowiących podstawę zaskarżonego wyroku pominął podnoszoną przez skarżącego okoliczność, że w okresie od 3 czerwca

2004 r. do 16 października 2011 r. wnioskodawca był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) Spółce z o.o. w J., początkowo jako ślusarz spawacz

na powierzchni, a następnie jako spawacz elektryczno-gazowy na powierzchni, zaś pracodawca nie dokonał zgłoszenia wykonywania przez niego prac w szczególnych warunkach dla celów ubezpieczenia wypadkowego.

Podnoszone przez skarżącego okoliczności mają zaś istotne znaczenie dla oceny, czy wykonywanie przez wnioskodawcę przez 8 dni w listopadzie 2009 r. pracy wymienionej pod poz. 28 załącznika nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych może być uznane za jej wykonywanie w pełnym wymiarze czasu pracy, ustalonym w przyjętym okresie rozliczeniowym według zasad określonych w przepisach Kodeksu pracy, jako że dla uznania, że praca jest wykonywana w szczególnych warunkach niezbędne jest jej rzeczywiste wykonywanie w pełnym wymiarze czasu pracy, to jest codziennie i przez całą przewidzianą dla pracownika dniówkę roboczą. Za taką wykładnią użytego w art. 3 ust. 4 pojęcia

„w pełnym wymiarze czasu pracy” przemawia w szczególności to, że ustawodawca związał go ze sformułowaniem „pracowników wykonujących”, co jednoznacznie wskazuje, że pełny wymiar czasu pracy związany jest z rzeczywistym wykonywaniem prac, o którym mowa

w ust. 1, w takim właśnie wymiarze czasu pracy. W konsekwencji Sąd Najwyższy stwierdził, że w pełni uprawnione jest w tym zakresie odwołanie się do utrwalonej wykładni podobnych pojęć użytych w § 2 ust. 1 rozporządzenia z 1983 r., w myśl której praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów prac wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia. W ocenie obecnego składu Sądu Najwyższego, pogląd ten należy uzupełnić o stwierdzenie, że skoro incydentalne (sporadyczne), uboczne

i krótkotrwałe - w stosunku do czynności podstawowych kwalifikowanych jako praca w szczególnych warunkach - wykonywanie czynności w warunkach nienarażających na działanie czynników szkodliwych dla zdrowia, nie stanowi podstawy do wyłączenia ich wykonywania z okresów szczególnego zatrudnienia dla celów emerytalnych (por. np. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2009 r., II UK 333/08, LEX nr 1001310 oraz z dnia 12 kwietnia 2012 r., II UK 233/11, OSNP 2013 nr 7-8, poz. 86), to - a contrario - sporadyczne i krótkotrwałe wykonywanie czynności w narażeniu na czynniki ryzyka, o których mowa w art. 3 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych, nie stanowi wykonywania pracy w szczególnych warunkach w pełnym wymiarze czasu pracy w rozumieniu art. 3 ust. 4 tej ustawy.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd Apelacyjny na wniosek pełnomocnika ubezpieczonego uzupełnił postępowanie dowodowe i ponownie przesłuchał świadków B. K. i M. B. dla ustalenia jakie prace ubezpieczony wykonywał po 1.01.2009 r.

Na podstawie zeznań tych świadków Sąd Apelacyjny ustalił, że w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) Spółce z o.o. w J. ubezpieczony w 2009 r. poza ustaloną wcześniej pracą w kopalni (...), w listopadzie tego roku, w okresie od stycznia do kwietnia wykonywał prace związane z uzbudowaniem szybu II na kopalni (...). Ubezpieczony wykonywał wówczas prace spawalnicze przy rurociągu klimatycznym 300 i prace montażowe w szybie, tj. zabudowę podpór, konsol, zasuw dla umocowania tego rurociągu. W szybie montowane były gotowe elementy. Spawanie odbywało się głównie metodą elektryczną (spawanie łukowe). Praca odbywała się na drugiej zmianie.

Oceniając cały zgromadzony materiał dowodowy Sąd Apelacyjny uznał, że nie daje on podstaw do stwierdzenia, że po 1.01.2009 r. ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Po pierwsze w tym okresie, jak wynika z niezaprzeczonych twierdzeń organu rentowego opartych na danych z konta ubezpieczonego, ubezpieczony nie był zgłoszony do ubezpieczenia wypadkowego jako pracownik wykonujący prace w warunkach szczególnych.

Po drugie pracodawca wydając świadectwo pracy i wskazując okresy pracy w warunkach szczególnych wymienił tylko okres od 11 listopada 2009 r. do dnia 15 listopada 2009 r. oraz od dnia 28 listopada 2009 r. do dnia 30 listopada 2009 r., czyli okres 9 dni, kiedy ubezpieczony wykonywał prace spawalnicze na kopalni (...).

Po trzecie, jak wynika z zeznań świadków w okresie od stycznia do kwietnia 2009 r. ubezpieczony wykonywał nie tylko prace spawalnicze ale także prace montażowe w szybie II kopalni (...).

Jak podniesiono w uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego ustawa o emeryturach pomostowych ma charakter przejściowy, ograniczając prawo do uzyskania świadczenia do osób urodzonych po dniu 31 stycznia 1948 r., które prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze rozpoczęły przed dniem 1 stycznia 1999 r. Celem tej ustawy jest ograniczenie kręgu uprawnionych do emerytury z powodu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze do mniejszej liczby sytuacji uzasadnionych

rzeczywistą koniecznością przejścia na emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w których oczekiwania osób, które rozpoczęły wykonywanie takiej pracy na starych zasadach, na wcześniejsze przejście na emeryturę powinny zostać zaspokojone. Wskazany cel ustawy o emeryturach pomostowych realizują przepisy określające warunki nabycia prawa do przewidzianego w niej świadczenia, w tym art. 4 i art. 49.

Zgodnie z art. 4 powołanej ustawy prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący, co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący, co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Zgodnie natomiast z art. 49 powołanej ustawy prawo to przysługuje osobie, która:

- 1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
- 3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Dla nabycia prawa do emerytury pomostowej na podstawie art. 49 ubezpieczony zatem musiałby wykazać, że na dzień wejścia w życie ustawy czyli na dzień 1.01.2009 r. legitymował się 15-letnim stażem pracy w warunkach szczególnych ale w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, zaś dla nabycia prawa do takiej emerytury na podstawie art. 4 ubezpieczony musiałby wykazać, że po 1.01.2009 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 powołanej ustawy.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku, przy czym ich wykaz określa załącznik nr 1 do ustawy.

W/w załącznik nr 1 wymienia:

- pod poz. 3 prace pod ziemią bezpośrednio przy drążeniu tuneli w górotworze;
- pod poz. 28 prace bezpośrednio przy spawaniu łukowym lub cięciu termicznym w pomieszczeniach o bardzo małej kubaturze, z utrudnioną wentylacją (podwójne dna statków, zbiorniki, rury itp.);
- pod poz. 29 prace bezpośrednio przy malowaniu, nitowaniu lub montowaniu elementów wyposażenia w pomieszczeniach o bardzo małej kubaturze z utrudnioną wentylacją (podwójne dna statków, zbiorniki, rury itp.).

W spornym okresie (kopalnia (...)) ubezpieczony wykonywał co prawda prace bezpośrednio przy spawaniu łukowym oraz prace montażowe rurociągu w szybie, ale nie były to prace w pomieszczeniach o bardzo małej kubaturze z utrudnioną wentylacją w rozumieniu powołanych przepisów czyli prace wewnątrz zbiorników, rurociągów.

W przypadku zaś prac spawalniczych w kopalni (...), to były one co prawda prowadzone wewnątrz zbiornika, ale wówczas ubezpieczony nie wykonywał tych prac stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w rozumieniu tych przepisów, na co zwracał uwagę Sąd Najwyższy uchylając wyrok.

Tym samym skoro ubezpieczony nie wykazał, że po 1.01.2009 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3, to nie spełnił przesłanek z art. 4 ustawy

o emeryturach pomostowych warunkujących uzyskanie prawa do emerytury pomostowej.

Jednocześnie ponieważ ubezpieczony nie legitymował się także na dzień wejścia w życie ustawy o emeryturach pomostowych wymaganym stażem pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy, to nie spełnił także przesłanek warunkujących uzyskanie prawa do takiej emerytury na podstawie art. 49 ustawy.

W konsekwencji uznać należało, że organ rentowy słusznie odmówił mu przyznania prawa do emerytury pomostowej.

Mając na względzie powyższe Sąd Apelacyjny na mocy art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok i oddalił odwołanie.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., przy czym wobec tego, że organ rentowy w apelacji nie domagał się zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, zasądzono tylko zwrot takich kosztów za postępowanie kasacyjne.

/-/ SSA W.Bzibziak /-/ SSA J.Pietrzak /-/ SSA M.Żurecki

Sędzia Przewodniczący Sędzia ek